

Arrest

nr. 105 231 van 18 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 12 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2013 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat A. BOURGEOIS en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en uit Cuimba (provincie Zaire) afkomstig te zijn. U groeide echter op in Luanda, alwaar u in de wijk Sapo, gemeente Kilamba Kiaxi, verbleef. U woonde sedert oktober 2007 samen met (K.T.), die afkomstig is uit Iabe (provincie Cabinda). Begin 2011 verhuisden jullie naar de wijk Palanca, gemeente Kilamba Kiaxi (Luanda). U heeft een zoon van uw partner, (D.G.T.), geboren op 15 augustus 2008. Uw partner reisde op en af naar Cabinda, hij kocht en verkocht goederen en bleef soms vijf tot zes maanden in de provincie Cabinda. In september 2011

ging uw partner opnieuw naar Cabinda. Na twee dagen kwam de politie om naar uw partner te zoeken. U zei de politie dat hij op reis was naar Cabinda. De politie vertelde u dat ze uw partner zochten omdat hij een soldaat van het FLEC zou zijn. Uw woning werd doorzocht, maar er werd niets gevonden. De politie ging weg. Uw partner belde u op. U zei hem dat de politie had gezegd dat hij deel uitmaakte van het FLEC, hetgeen hij bevestigde, maar waarop hij meteen zei dat u hem niet meer mocht bellen. Uw partner legde de telefoon af. Diezelfde nacht kwam de politie opnieuw langs. U werd door hen geslagen en bedreigd. Een agent, die "chef" werd genoemd, verkrachtte u. U viel bewusteloos. 's Anderendaags ging u naar uw schoonfamilie en u vertelde hen wat er was gebeurd. Ze geloofden u niet en joegen u weg. Ze zeiden dat u een hoer was en u mannen binnenliet. In oktober 2011 verraden ze u aan de politie en zeiden ze dat u zich bij uw oom, (P.M.), verborg. U zat bij uw oom sedert oktober 2011 maar u ging op en af naar uw eigen huis. In december 2011 werd uw zwangerschap zichtbaar. U was drie maanden zwanger. Toen u uw schoonfamilie onderweg tegenkwam, namen ze uw zoon mee. Toen ook de "chef" begreep dat u zwanger was, bedreigde hij u. Hij zou immers problemen kunnen krijgen op zijn werk, indien het zou geweten zijn dat hij de vader is. Hij vroeg u om abortus te plegen, hetgeen u weigerde. Hij begon u te bedreigen vanaf december 2011, zowel thuis als op de markt waar u verkocht. Vanaf januari 2012 bleef u permanent bij uw oom. Hij zei u dat u uw land van herkomst diende te verlaten. In mei 2012 ging uw oom naar het politiebureau van de wijk Palanca om te informeren waarom ze u en uw partner precies zochten. Bij zijn terugkeer zei hij dat uw partner echt in gevaar was en bij zijn terugkeer zou gearresteerd worden. Uw oom werd ook door uw schoonfamilie bedreigd. Uw oom organiseerde uw vertrek uit uw land van herkomst. Op 31 mei 2012 reisde u vanuit Luanda, onder begeleiding van een voor u onbekende persoon, per vliegtuig naar België, alwaar u 's anderendaags aankwam. U werd er op de luchthaven van Zaventem tegengehouden door de Federale Politie, omdat u in het bezit was van een authentiek paspoort van Angola op uw eigen naam (met nummer N1138270, afgeleverd op 12 december 2011), met een totaal vals Schengenvizum van Duitsland (zie Besluit tot terugdrijving, dd. 1 juni 2012 en mail met bijlagen, dd. 28 januari 2013 van de Federal Aviation Police, Forged Documents Unit, Brussels Airport). U beviel op 2 juni 2012 van een zoon, (E.T.). Op 11 juni 2012 vroeg u asiel aan. U ontmoette een heer van Angola in het noordstation, die vaak naar Angola reisde. U vertelde hem uw verhaal. Hij zocht uw oom op in Angola, waarna u oom u regelmatig belde. Uw oom stuurde u ook een brief, waarin hij zei dat u nog steeds problemen had en u niet mocht terugkeren. U zou nog steeds gezocht worden als medeplichtige van uw partner. Eind november 2012 kreeg u een brief van de zoon van uw oom, met foto's van uw overleden oom. Hij verweet u de dood van zijn vader, gezien de politie uw oom na uw vertrek kwam bedreigen. U vreest nu ook uw eigen familie.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een identiteitskaart van Angola (met nummer 004991637ZE042, afgeleverd op 11 januari 2011); een schrijven van (P.M.), dd. 22 september 2012; een schrijven van (P.M.), dd. 15 november 2012; een ziekenhuisattest met betrekking tot de geboorte van uw zoon, dd. 5 juni 2012 van dr. (W.) en acht foto's.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u voor uw leven vreest, gezien (1) u door de politie als medeplichtige wordt beschouwd van uw partner, die ervan verdacht wordt een soldaat van het FLEC te zijn; (2) u weigerde zich te laten aborteren na een verkrachting door een agent; (3) uw schoonfamilie u bedreigde, nadat u zwanger bleek te zijn van de agent en u om deze reden uw zoon hebben afgenomen en (4) u ook uw eigen familie vreest, nadat uw oom, bij wie u zich verborgen hield, ook problemen kreeg en overleed.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten ernstig wordt ondermijnd door incoherente en weinig aannemelijke verklaringen met betrekking tot belangrijke aspecten van uw asielrelaas.

Met betrekking tot uw verklaringen over de band van uw partner, (K.T.), met Cabinda en diens activiteiten in Cabinda kan het volgende worden vastgesteld. Gevraagd wat de etnische origine van uw partner is, zei u aanvankelijk dat hij Cabindees is (gehoorverslag, p. 5). Wanneer vervolgens door het Commissariaat-generaal opnieuw wordt gevraagd tot welke etnische groep uw partner behoort, zei u dat hij van labe (of Yabi) is (gehoorverslag, p. 5). Gezien labe (of Yabi) een plaatsnaam is in Cabinda, wordt u door het Commissariaat-generaal opnieuw gevraagd wat de etnie of stam is van uw

partner, waarop u vervolgens zegt dat hij Kikongo spreekt (gehoorverslag, p. 5). Gevraagd of hij dan een mukongo is, zei u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 5). Gevraagd of uw partner buiten het Kikongo nog andere talen spreekt, zei u het Portugees, maar voegde u er meteen aan toe niet te weten of er in het binnenland van Cabinda nog andere talen worden gesproken (gehoorverslag, p. 5). Gevraagd waar uw partner werd geboren, zei u in Luanda en Luanda op zijn identiteitskaart als geboorteplaats wordt vermeld (gehoorverslag, p. 5). Wanneer er u vervolgens op wordt gewezen dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde dat uw echtgenoot in Cabinda werd geboren (zie uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 18 juni 2012, punt 15), zei u dat u heeft gezegd dat hij in labe werd geboren, zoals ook zijn moeder u heeft verteld, maar op zijn documenten Luanda wordt vermeld, waarmee u geen opheldering biedt waarom u niet meteen labe zei wanneer u naar de geboorteplaats van uw partner werd gevraagd, te meer daar u geen documenten voorlegt op naam van uw partner. Overigens kan u labe (of Yabi) niet situeren in de provincie Cabinda: u wist niet in welke municipio in de provincie Cabinda labe (of Yabi) is gesitueerd, noch welke dorpen of steden er in de buurt liggen en u kon al evenmin zeggen of labe (of Yabi) aan de kust van Cabinda is gelegen of niet (gehoorverslag, p. 5). **Gegeven uw verklaring dat u reeds sedert oktober 2007 met (K.T.) samenwoonde en ook zijn familie in Luanda verbleef**, (gehoorverslag, pp. 4 en 5) **zou men verwachten dat u op zijn minst gedetailleerde en eenduidige verklaringen zou kunnen geven over de afkomst van uw partner (waaronder zijn etnische origine en geboorteplaats).** Samenhangend met voorgaande vaststelling is het evenmin aannemelijk dat u niet kon preciseren of uw partner dan nog familie heeft in labe (of Yabe) (gehoorverslag, p. 9). U zei dat u van uw schoonmoeder heeft vernomen dat uw partner nog een oom en een tante langs moederszijde en een oom langs vaderszijde heeft in Cabinda, maar hun namen en waar precies ze wonen in Cabinda kon u dan weer niet zeggen (gehoorverslag, p. 6). Gevraagd waar uw partner verbleef indien hij naar Cabinda reisde, zei u dat hij dit niet heeft gepreciseerd (gehoorverslag, p. 5). U wist evenmin hoe uw partner naar Cabinda reisde (gehoorverslag, p. 6). U stelde in dit verband dat u hem nooit heeft vergezeld naar de plaats waar hij het transport [naar Cabinda nam] (gehoorverslag, p. 6), hetgeen uiteraard niet uitsluit dat uw partner dit eens zou vermeld hebben gedurende de vier jaar dat jullie samen waren. U kon evenmin zeggen met wie uw partner contact had in Cabinda (gehoorverslag, p. 6). **Zelfs indien u pas sedert september 2011 op de hoogte zou zijn van de activiteiten van uw echtgenoot voor het FLEC** (gehoorverslag, pp. 5 en 9), **dan nog is het niet geloofwaardig dat u gedurende vier jaar totaal in het ongewisse zou zijn gebleven over zijn verblijfplaats in Cabinda, de manier waarop hij naar Cabinda reisde en zijn contactpersonen aldaar, minstens dat dit eens niet ter sprake zou zijn gekomen tijdens de vier jaar dat u met hem samenwoonde of dat u niet meer zou hebben aangedrongen om bijvoorbeeld zijn verblijfplaats in Cabinda te weten te komen.** U bevestigde nochtans dat u ook nog -telefonischcontact had met uw partner als hij zich in Cabinda bevond (gehoorverslag, p. 6), zodat zijn verblijf gedurende lange periodes in Cabinda (gehoorverslag, p. 6) evenmin een uitleg kan vormen voor uw onwetendheden in dit verband. U zei dat u vanaf de inval van de politie, op een voor u onbekende datum in september 2011 (gehoorverslag, p. 10), vernam dat uw partner bij het FLEC betrokken was als soldaat (gehoorverslag, p. 5) en uw partner dit bevestigde aan de telefoon (gehoorverslag, p. 9). Uw kennis met betrekking tot het FLEC bleek dermate summier te zijn dat het schraag staat op de vaststelling dat u wel kon zeggen waarvoor het letterwoord FLEC staat (gehoorverslag, p. 7). Zo kon u enkel zeggen dat de leden van het FLEC in de bossen wonen, aan de grens en dat ze mensen overvallen, maar wat hun doel is, kon u dan weer niet zeggen (gehoorverslag, p. 7). U wist niet of het FLEC verboden is, maar u kon wel zeggen dat de leden worden gezocht, hetgeen volgens u inhoudt dat ze niet geliefd zijn (gehoorverslag, p. 9). De reden waarom ze worden gezocht, is u dan weer onbekend. U zei omdat ze in het bos zijn, maar u kon niet zeggen wat ze precies in Cabinda doen waardoor ze niet geliefd zijn (gehoorverslag, p. 9). Gevraagd of uw partner u ooit iets heeft verteld over de politieke of militaire situatie in Cabinda, zei u dat hij één keer iets zei over voetballers die werden gedood, maar u niet goed heeft geluisterd en u dacht dat het over Congo Brazzaville ging (gehoorverslag, p. 7). U voegde er nog aan toe dat uw partner ook één keer gealludeerd heeft dat er een probleem was tussen MPLA en UNITA in Cabinda, maar u weet niet waarover dit ging, gezien u er niet op heeft gelet (gehoorverslag, p. 7). Gevraagd of u het FAC kent, ontkende u dit (gehoorverslag, p. 9). Gevraagd of u de naam van het leger van het FLEC kent, zei u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 9). **Uw verklaringen komen weinig doorleefd over en getuigen van een gebrek aan interesse. Indien u er sedert september 2011 werkelijk van op de hoogte bent dat uw partner wordt gezocht omdat hij ervan verdacht wordt een soldaat te zijn van het FLEC en u om deze reden internationale bescherming verzoekt, zou er op zijn minst verwacht worden dat u kan duiden om welke reden betrokkenheid bij het FLEC een probleem kan vormen in Angola.** Het is tevens niet aannemelijk dat uw partner, indien hij werkelijk bij het FLEC zou betrokken zijn, dit nooit zou hebben uitgelegd maar wel (enkel) beaamd zou hebben dat hij lid is van het FLEC. Uw laaggeschooldheid (gehoorverslag, p. 7) kan geen verklaring zijn voor uw onwetendheden, gezien er u duidelijke en

eenvoudige vragen werden gesteld, die van die aard zijn dat ook iemand met een lage scholingsgraad ze kan beantwoorden. Overigens is het merkwaardig dat u beweerde niet te hebben gewerkt (gehoorverslag, p. 7), terwijl op het authentieke paspoort van Angola, dat u aan de Federale Politie van Zaventem voorlegde, “bediende” als beroep wordt vermeld. **Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de band van uw partner, (K.T.), met Cabinda en diens activiteiten in Cabinda.**

Ook kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u zou hebben meegemaakt, gezien deze uitermate incoherent, vaag en allerm minst overtuigend waren. Zo zei u dat uw schoonfamilie -vermoedelijk- in **oktober 2011** naar het politiebureau in de wijk Palanca, gemeente Kilamba Kiayi, was gegaan om te verraden dat u zich schuilhield bij uw oom, (P.M.) (gehoorverslag, p. 2). Uw schoonfamilie nam u immers kwalijk dat u in verwachting was van een andere man (gehoorverslag, p. 2). Gevraagd wanneer uw schoonfamilie vaststelde dat u verwachting was, zei u -aanvankelijk- in december 2011 (gehoorverslag, p. 2) en ze u ook begonnen te bedreigen vanaf december 2011 (gehoorverslag, p. 10). Gevraagd waarom uw schoonfamilie al in oktober 2011 naar de politie ging, indien ze pas in december 2011 uw zwangerschap vaststelden, zei u dat in december 2011 uw zwangerschap zichtbaar was, maar in oktober 2011 ze er al van op de hoogte waren, maar er niet over spraken (gehoorverslag, pp. 2, 3 en 10). Opnieuw gevraagd hoe ze dan in oktober 2011 wisten dat u zwanger was (van een andere man), zei u dat u hen van de verkrachting had verteld, maar ze u niet geloofden, waarop ze besloten dat u zwanger was (gehoorverslag, p. 3). **Het is weinig aannemelijk dat uw schoonfamilie reeds in oktober 2011 naar de politie zou stappen om uw schuilplaats aan te geven, omdat ze het u kwalijk namen dat u in verwachting was van een andere man, terwijl ze pas zekerheid kregen over uw zwangerschap in december 2011.** Bovendien gevraagd sedert wanneer u zich bij uw oom schuilhield zei u -aanvankelijk- vanaf januari 2012 tot uw vertrek in mei 2012 (gehoorverslag, p. 3). Opnieuw gevraagd waarom uw schoonfamilie dan reeds in oktober 2011 naar de politie ging om uw schuilplaats aan te geven, terwijl u zich pas sedert januari 2012 bij uw oom verborgen hield, zei u de vraag niet goed begrepen te hebben en u eigenlijk sedert oktober 2011 bij uw oom zat, maar op en af naar huis ging en u vanaf januari 2012 permanent bij hem verbleef (gehoorverslag, p. 3). **Dergelijke gekunstelde post-factum verklaring kan bezwaarlijk een uitleg bieden voor de vaststelling dat uw schoonfamilie zich reeds in oktober 2011 naar de politie begaf om uw “schuilplaats” bij uw oom aan te geven, terwijl u zich slechts permanent bij uw oom verborgen hield vanaf januari 2012.** Later, toen u opnieuw werd gevraagd wanneer u nu precies naar uw oom ging [om u schuil te houden], stelde u de datum niet meer te weten (gehoorverslag, p. 11). U stelde verder dat uw oom werd geïnformeerd dat uw schoonfamilie naar de politie was geweest om te zeggen dat u zich bij hem “verborgen” hield (gehoorverslag, p. 3). U kon echter niet preciseren door wie of wanneer uw oom hierover werd geïnformeerd (gehoorverslag, p. 3). **Overigens is het in het geheel niet overtuigend dat uw schoonfamilie zich naar de politie zou begeven om uw schuiloord te verraden, terwijl de politie op zoek is naar uw partner en tevens hun verwante.** Redelijkerwijze zou er verwacht worden dat de politie meer geïnteresseerd zouden zijn in de verblijfplaats van uw partner [dan uw verblijfplaats] en uw schoonfamilie daarover zou ondervragen. U bleek niet te weten of uw schoonfamilie werd ondervraagd over uw partner, noch of uw schoonfamilie zelf problemen heeft gekregen omwille van uw partner (gehoorverslag, p. 11). Wanneer u verder door het Commissariaat-generaal werd gevraagd of u toen u bij uw oom verbleef nog problemen had met uw schoonfamilie, antwoordde u bevestigend en zei u dat “ze” ook uw oom begonnen te bedreigen (gehoorverslag, p. 11). U kon echter niet preciseren wie van uw schoonfamilie uw oom heeft bedreigd (gehoorverslag, p. 12). Gevraagd of uw oom dan niet heeft getracht met uw schoonfamilie te onderhandelen om tot een oplossing te komen, zei u dat hij dit heeft gedaan maar er geen oplossing uit de bus kwam (gehoorverslag, p. 11). Gevraagd wat deze onderhandelingen dan inhielden of wat de voorstellen waren, zei u dat uw schoonfamilie verwarring schepte en ze zeiden dat het huis en het kind niet genoeg waren (gehoorverslag, p. 11). Gevraagd wat uw schoonfamilie dan nog meer wilden, zei u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 11). **Het is niet aannemelijk dat u over deze onderhandelingen niet meer kan vertellen, gezien er toch zou verwacht worden dat u (of uw oom) meer zou aangedrongen hebben om tot een oplossing te komen.** U kon evenmin zeggen of uw oom, naar aanleiding van deze bedreigingen door uw schoonfamilie, klacht heeft ingediend bij de politie (gehoorverslag, p. 12). **Bovendien, en niet in het minst, gesteld dat uw schoonfamilie reeds in oktober 2011 uw schuilplaats had verraden aan de politie, is het niet aannemelijk dat ze nog tot na uw vertrek op 31 mei 2012 zouden hebben gewacht om bij uw oom langs te gaan om u te zoeken** (gehoorverslag, p. 6). Overigens was u zeer onduidelijk over de data waarop de politie bij uw oom zou zijn langsgeweest. Gevraagd wanneer de politie voor het eerst bij uw oom is geweest, zei u dat u al hier was en het niet precies weet (gehoorverslag, p. 11). Gevraagd of de politie niet voor de datum van uw vertrek, met name 31 mei 2012, is langsgeweest, zei u dat u op 1 juni 2012 bent

aangekomen, u het niet weet en u pas achteraf in contact stond met uw oom (gehoorverslag, p. 11). Wanneer u om een bevestiging wordt gevraagd dat de politie niet is langsgeweest vóór 31 mei 2012, zei u dat u pas later, als u al vertrokken was, begrepen had dat de politie was langsgeweest bij uw oom op zoek naar u, maar dat u toen al hier was (gehoorverslag, p. 11). U verklaarde dat de zoon van uw oom, (P.F.M.), in een brief eind november 2012 schreef dat uw oom was overleden omwille van u, gezien hij na uw vertrek werd bedreigd door de politie (gehoorverslag, p. 6). Gevraagd of uw oom werd gedood, antwoordde u bevestigend (gehoorverslag, p. 11). Gevraagd hoe uw oom dan werd gedood, zei u dit niet te weten, gezien dit niet werd gepreciseerd in de brief, maar dat uw oom last had van hoge bloeddruk (gehoorverslag, p. 11). Gevraagd of uw oom dan is overleden ten gevolge van zijn hoge bloeddruk of dat hij werd gedood, zei u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 6). **Dergelijke vage verklaringen laten niet toe enig geloof te hechten aan uw bewering dat u problemen zou hebben met uw eigen familie die u de dood van uw oom zouden verwijten.** U zei verder dat uw oom in mei 2012 naar de politie in de wijk Palanca is geweest om te informeren naar de reden(en) waarom u en uw partner werden gezocht (gehoorverslag, p. 8). Bij zijn terugkeer zei hij dat uw partner echt in gevaar was en hij zou gearresteerd worden indien hij zou terugkomen (gehoorverslag, p. 8). Gevraagd wat de politie dan aan uw oom heeft gezegd, zei u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 8). **Het is in het geheel niet aannemelijk dat u niet meer interesse aan de dag zou hebben gelegd voor wat de politie aan uw oom zou hebben verteld, indien u en uw partner werkelijk door hen zouden worden gezocht.** Ook met betrekking tot de (persoon van de) politieagent die u zou hebben bedreigd indien u zich niet zou aborteren, legde u allesbehalve coherente en gedetailleerde verklaringen af. Gevraagd wat zijn volledige naam is, zei u dat hij "chef" wordt genoemd, maar zijn naam zou u niet kennen (gehoorverslag, p. 5). Gezien u wel wist dat hij tot het politiebureau van Palanca behoorde (gehoorverslag, p. 11) en er in uw buurt werd gezegd dat hij mensen naar de gevangenis transfereert (gehoorverslag, p. 12), **is het niet aannemelijk dat u tot op heden in het ongewisse blijft met betrekking tot de naam van uw belager.** Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom deze persoon u zou vrezen (u beweerde dat hij problemen zou krijgen indien op zijn werk zou geweten zijn dat hij de vader is van uw kind, gehoorverslag, p. 10) indien u zelfs niet op de hoogte bent van zijn naam. Ook omtrent de bedreigingen die hij ten aanzien van u uitte, legde u erg vage en tegenstrijdige verklaringen af. Gevraagd wanneer de politiechef u begon te bedreigen, zei u -aanvankelijk- dat het **vanaf januari 2012** was, maar u niet meer zeker bent (gehoorverslag, p. 10). Gevraagd waar hij u bedreigde, zei u dat de eerste keer bij u thuis was, de tweede keer waar u verkocht en **de derde keer thuis** was (gehoorverslag, p. 10). Gevraagd wanneer de tweede bedreiging plaatsvond, wijzigde u uw initiële verklaring en zei u dat u **begin december 2011** een eerste keer door hem werd bedreigd en in januari 2012 een tweede keer. De datum van de derde bedreiging kon u zich niet meer herinneren, noch hoeveel tijd er was tussen de tweede bedreiging en de derde bedreiging (gehoorverslag, p. 10). Gevraagd hoe het komt dat u de derde keer thuis werd bedreigd, terwijl u beweerde dat de tweede bedreiging reeds in januari 2012 plaatsvond en u zich vanaf januari 2012 permanent bij uw oom bevond, zei u de vraag niet goed te hebben begrepen en **de derde bedreiging op de markt** en dus niet thuis plaatsvond (gehoorverslag, pp. 10 en 11). **Gezien u beweert dat u door een politieagent na een verkrachting werd bedreigd met de dood omdat u zich weigerde te aborteren, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u eensluidende verklaringen aflegde over de omstandigheden van deze bedreigingen.**

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat u niet alleen erg vage en incoherente verklaringen aflegde over belangrijke aspecten van uw asielrelaas (zoals bijvoorbeeld de band van uw partner met Cabinda en diens activiteiten aldaar, periode waarin u zich verborgen hield of de data van de bedreigingen door de politieagent), maar bovendien dat uw asielrelaas een aaneenschakeling is van bonte beweringen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. De door u voorgelegde identiteitskaart van Angola (met nummer 004991637ZE042, afgeleverd op 11 januari 2011) staft uw identiteit, die in het kader van voorliggende beslissing niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor het door u voorgelegde paspoort van Angola (met nummer N1138270, afgeleverd op 12 december 2011) dat u aan de Federale Politie van Zaventem voorlegde. Overigens relativeert de vaststelling dat u met een authentiek paspoort onder uw eigen identiteit uw land van herkomst heeft

verlaten uw bewering dat u door de autoriteiten van uw land van herkomst wordt gezocht in ernstige mate. Aan de acht foto's die u voorlegde met betrekking tot de begrafenis van uw oom, (P.M.), kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend, daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Daarenboven hebben deze foto's wegens gebrek aan aannemelijkheid van uw asielrelaas evenmin bewijswaarde. Het ziekenhuisattest, dd. 5 juni 2012 van dr. (W.), bevestigt enkel dat u op 2 juni 2012 beviel van een zoon. Het schrijven van uw oom (P.M.), dd. 22 september 2012 en het schrijven van de zoon van uw oom, Pedro Figueira Mulato, dd. 15 november 2012, zijn op zich niet voldoende om het gebrek aan aannemelijkheid van uw relaas te herstellen. Het betreffen hier brieven van privé-personen die geen officieel karakter en geen bewijswaarde hebben. Bovendien beweerde u dat de tweede brief dd. 15 november 2012, werd geschreven door **de zoon van uw oom, (P.F.M.)** met betrekking tot het overlijden van uw oom **(P.M.)** (gehoorverslag, pp. 6 en 8). Er dient echter te worden vastgesteld dat de brief dd. 15 november 2012 werd ondertekend door uw **oom, (P.M.)** en niet door zijn zoon en bovendien heeft dit schrijven betrekking op het overlijden van een **andere oom, (M.)**, waar u in het geheel geen melding van maakte. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen, en meer bepaald deze die u met uw eigen familie zou hebben, verder in het gedrang.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Verzoekster meent dat zij haar situatie zo duidelijk mogelijk heeft uitgelegd en dat zij talrijke details over haar partner en hun samenleving heeft gegeven. Verzoekster stelt dat het FLEC een verboden partij is, dat het gevaarlijk kan zijn om er banden mee te hebben en dat zij daarom zo lang in het ongewisse is gebleven over de activiteiten van haar partner voor deze partij. Verder heeft verzoekster ook de problemen met haar verkrachter en met haar schoonfamilie heel precies aangegeven. Haar oom heeft omwille van deze situatie het leven verloren, hetgeen verzoekster met de neergelegde documenten aantoonst. Aldus bestaat er in haar hoofde een actuele en gegronde vrees voor vervolging.

Verzoekster legde documenten neer, die verweerders standpunt echter niet konden wijzigen. Verzoekster kan zich hier niet akkoord mee verklaren, “*alwaar dit standpunt van het CGVS niet correct is*”. Verzoekster benadrukt dat een kandidaat-vluchteling niet met het vermoeden van leugenachtigheid doch wel met het “voordeel van de twijfel” moet worden benaastigd.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoekster stelt: “*Verzoekster zal dus beroep kunnen doen op de subsidiaire bescherming indien zij een risico op schending van artikel 3 EVRM kan aantonen. Degelijke feitengesteldheid behelst meest manifest een “reëel risico op ernstige schade” in hoofde van verzoekster bij een gedwongen terugkeer.*”

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De vluchtelingenstatus wordt verzoekster geweigerd omdat (i) zij er niet in slaagt gedetailleerde en eenduidige verklaringen te geven over de afkomst van haar partner (waaronder zijn etnische origine en geboorteplaats), terwijl zij reeds sedert oktober 2007 met hem samenwoonde en ook zijn familie in Luanda verblijft; (ii) het niet geloofwaardig is dat zij gedurende vier jaar in het ongewisse zou zijn gebleven over de verblijfplaats van haar partner in Cabinda of over de manier waarop hij naar Cabinda reisde en zijn contactpersonen aldaar; (iii) indien zij er sedert september 2011 werkelijk van op de hoogte zou zijn dat haar partner wordt gezocht omdat hij verdacht wordt een soldaat te zijn van het FLEC en zij om deze reden internationale bescherming verzoekt, er kan verwacht worden dat zij kan duiden om welke reden betrokkenheid bij het FLEC een probleem kan vormen in Angola, *quod non in casu*; (iv) het niet aannemelijk is dat haar schoonfamilie reeds in oktober 2011 naar de politie zou stappen om haar schuilplaats aan te geven, omdat ze het haar kwalijk namen dat zij in verwachting was van een andere man, terwijl zij pas zekerheid kregen over haar zwangerschap in december 2011, alsook terwijl verzoekster verklaarde zich pas vanaf januari 2012 permanent bij haar oom verborgen te houden; (v) het niet overtuigend is dat haar schoonfamilie naar de politie zou stappen om haar schuilplaats te verraden, terwijl de politie op zoek is naar haar partner en tevens hun verwant; (vi) zij vage verklaringen aflegt omtrent het overlijden van haar oom; (vii) zij weinig interesse aan de dag legt voor wat de politie haar oom zou verteld hebben; (viii) het niet aannemelijk is dat zij tot op heden in het ongewisse blijft over de naam van haar belager, alsook geen eensluidende verklaringen kan afleggen omtrent de bedreigingen geuit door haar belager en (ix) de door haar neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient te worden opgemerkt dat verzoekster in haar verzoekschrift niet verder komt dan het opwerpen van blote beweringen en het in het algemeen ontkennen van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, maar verder geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing. Deze veelheid aan motieven zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. De louter algemene bewering dat het dossier niet zorgvuldig zou zijn onderzocht, zonder deze bewering ook maar enigszins uit te werken, volstaat geenszins om aan te tonen dat het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* zou zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft verzoeksters asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS